

דברי הכפר

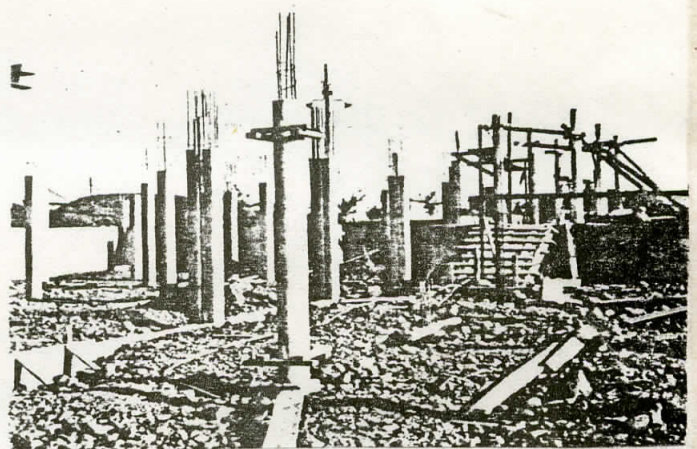
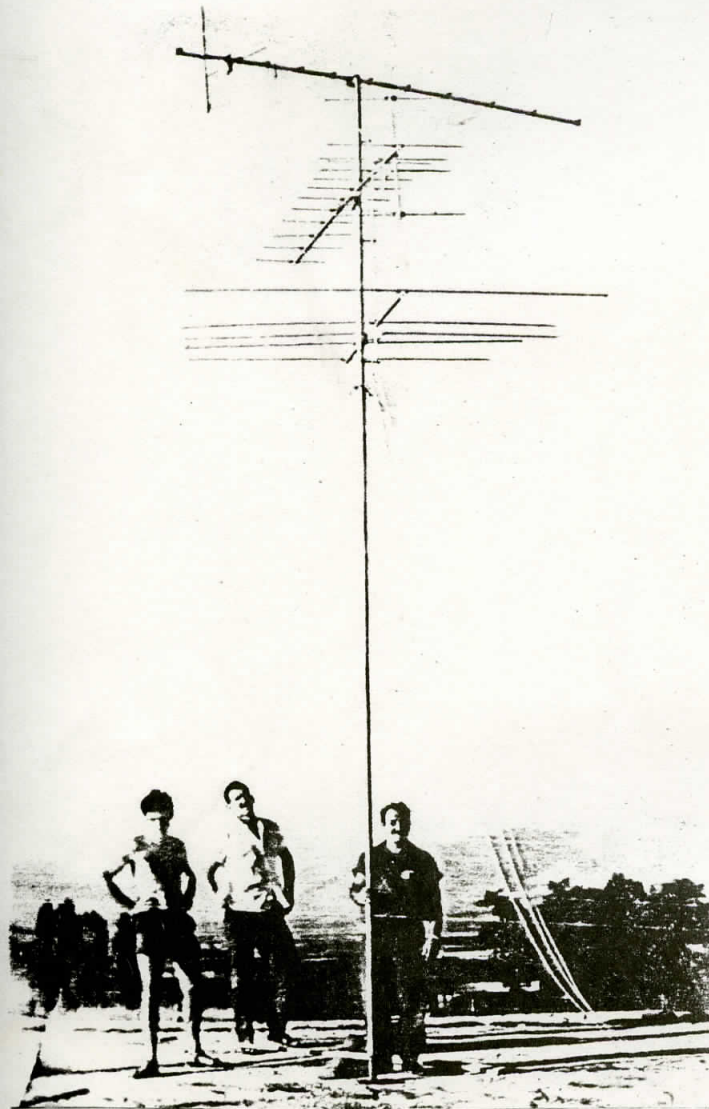
הטלויזיה מגיעה למשק - 1968

יום ההתישבות כ-38

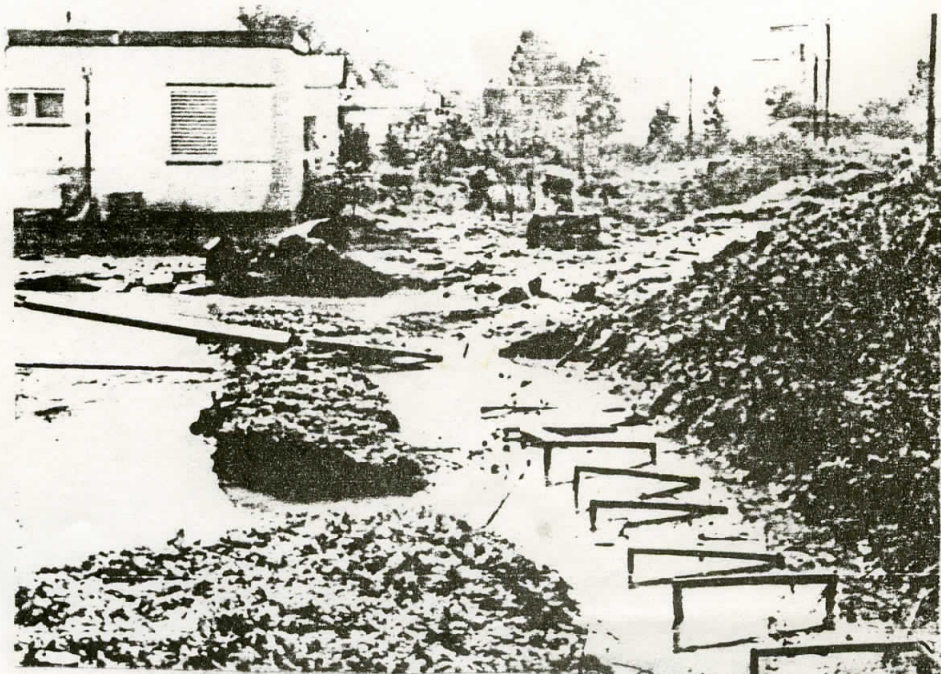
2 ביולי -

אבני דרך

המרכז הציבורי החדש - 1963

144 מ"מ גשם
ביממה אחת!
23/1/69

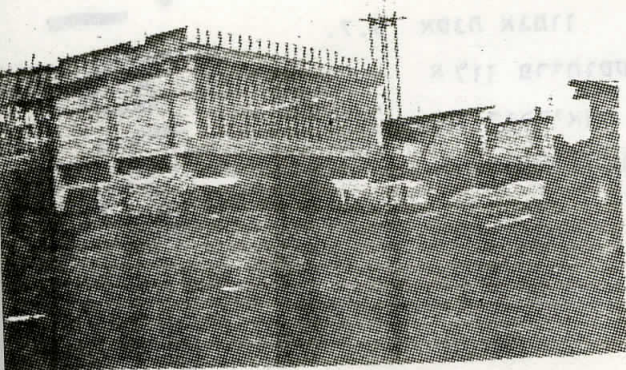
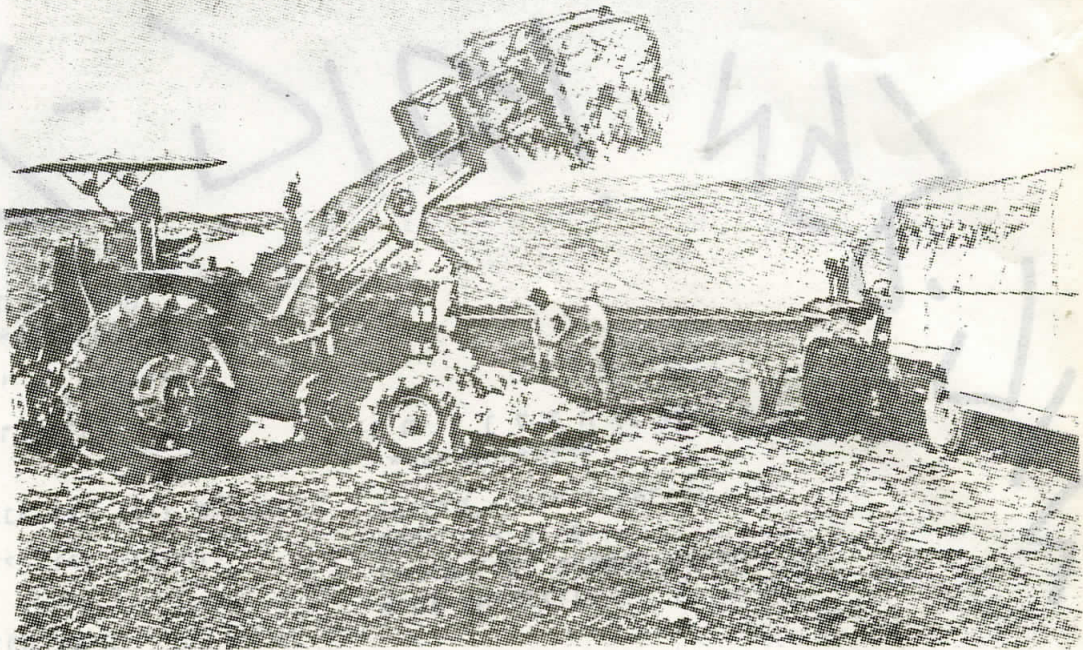

מספר 977
כ"ז בסיון תשמ"ו
4.7.86
כפר הנשיא
עלון פנימי
לא לפרסום

"38"

קטיף כותנה -

נוסח 1969

כמעט גמרנו - 1964

שרידי 'סנסורה' - 1963

חדרי החולים החדשים -

1969

י מ י - ה ו ל ד ת

6.7. גבי אן בילגורי

עפר וגנר

7.7. אבנר ולר (נכד של כהן)

עדי לוינ (נכדה)

8.7. יורם עמית

מיקה ולר (נכדה של כהן)

אורי יהודה איתם (נכד של ארנברג)

אלון עדר (נכד)

9.7. אסנת אגמון

אלון פרימוסט

מרי כורדיאן

דנה בן-חיים (נכדה)

10.7. יהודה עדר

11.7. ג'סון פרלסון

אשר איילון

12.7. פרנק ווטרמן

דוד אלמן

ב ת נ ו ל ד ה (ביום ג')

להורים - אבלין והרולד

לסבא - ג'ים

לאחים ולכל המשפחה הענפה

מיטב האיחולים!

י מ י - נ י ש ו א י ן

6.7. נטע ומיק אלמן

מרים ואמנון המאירי

7.7. ג'יק ווילי פינקוס

8.7. ויטה וראובן מנדזיגורסקי

10.7. יהודית וקני ויטהם

דורית ומיקי חייט

מיכל ויעקב דדוש

ל ה ו ל ד ת מ י כ י ת

להורים - ציונה ושבי

לסבתא - אנגה

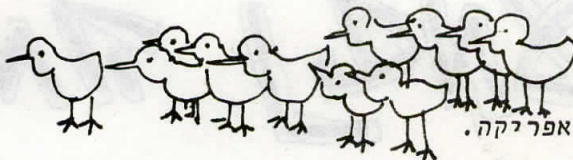
לדודה - מיכל

ולכל יתר בני המשפחה -

שפע ברכות ורוב נחת!

אף... מה 'נמצא'?

- * חג הבר-מצווה היה, לפי דעתי, ממש מושלם! כאחת שעמדה מן הצד (עד כמה שזה אפשרי כאשר יש 14 משפחות חוגגות) הכל הלך חלק, יפה ובאופן אלגנטי. אורירה נינוחה, מזג אוויר נוח, עלייה לתורה יוצאת דופן, שכללה גם שלוש בנות, פיזור אוכלוסין של קרוב לאלף איש (לא ספרתי בדיוק) בצורה נאה על הדשא, אוכל בשפע ובטוב טעם - מה עוד יש להגיד? הטכס עבר ללא תקלות, הילדים הציגו, רקדו, קראו, שרו - פשוט מענוג. כל הכבוד למארגנים וכן ירבו.
- * באמת מתרבים! בת לציונה ושבי בשם מירית, ובת לאוולין והרולד בשם מילטל. אנגה מספרת ששבי עמד בגבורה בכל תהליך הלידה, וציונה עודדה אותו. דרך אגב, כרגע אין סימן לשער ג'ינג'י אחד אפילו. מזל טוב לכולם.
- שביתת האחיות לא הפריעה לאוולין, וחברות המשק מטפלות בה במקצועיות רבה!
- * ברגע שהשתחררנו מ"עול" הכדורגל בלילות כבר היינו עסוקים במסיבת סיום לשבוע המרכז ושנת הלימודים של בית הספר המקומי. חבל, שלא יותר חברים באים להזין את עיניהם במפעל היפה הזה של המורים והתלמידים שלנו, אפילו אם אין להם כבר קשר ישיר לבית הספר. בהופעות הסיום היה אפשר להרגיש כמה כולם חיו את נושא "העבודה", ונהנינו מחווית היצירה המשותפת והרב-גילית.
- * גם המפעל וגם המזכירות נתנו אישור לדינה רחמני להשתתף בתוכנית החלפת סטו-דנטים שתביא אותה בקרוב להיידלברג שבגרמניה, לתקופה של חודשיים, בזמן חופ-שת הקיץ.
- * ייתכן שהיא תיפגש שם עם שרי בלגורי, שאולי תהיה חלק ממשלחת שיוצאת מנווה-שלום, המשק שבו היא משרתת בש.ש.ש. נו, בילוי מצלח לכולם. שימרו רשמים לדברי הכפר! גם את, יעלי פרנק!
- * דרך צלחה לברוס, בתיה ולילדים שיצאו לאילת השבוע. ברוס מסר לי שבוודאי לא הספיק להיפרד מכולם כמו שצריך ומבקש סליחה מראש! לכל דיכפין, הכתובת נמצאת במזכירות.
- * בילוי נאים גם לג'ודי ואבי פרס ולילדים שנסעו לחו"ל בתור של נקלטים. להת-ראות בעוד מספר שבועות.
- * אחרי שהות ארוכה אצלנו מפסח, נפרדנו מאבא של שרה ד., ומקווים שתהיה לו נסיעה טובה.
- * לא כולם יוצאים. יש גם כאלה שחוזרים ומבקרים: ברוכים הבאים לציפורה ושאוול, שלהם יש סיפורים נפלאים על טיולים באירופה.
- * אורה מבית בן-צבי ובעלה נראים במשק, רצים בקצב מסביב לכביש המערכת.
- * אריה ה"פיזיותרפיסט" מבקר בסוף שבוע זה, בדרך להשתלמות בשווצריה, שקיבל

מה בשמע - המשך

ממעסיקיו בדרום אפריקה.

* הגיעו גם 2,000 ברברים קטנים ללול, ויעקוב אומר שהם חמודים ומזמינים את הקהל לבקר.

* חדשה עצובה לאלה מביני חבירינו שהיו פעילים בתנועה כאן בארץ: נפטר הנהג "ברגר" שהיה בנעוריו שוער נבחרת ישראל. היה ידיד טוב לכפר הנשיא.

* בשטח הבתים החדשים חופרים את התשתית לקורי מים, חשמל וטלפון. אלק התפעל מגודל הסלעים שמתגלים. לא היו מביישים את חלוצי מנסורה.

* יום הולדת לקיבוץ השבוע! 38 שנים עברו מאז אותו יום...

אז מזל טוב לכולנו. שבוע טוב ושבת שלום

אלזה

+x+x+x+x+x+x+x+x+x+x+x+

מינה קיבלה את המכתב הבא ממורה, אם בקשה שאתרגם אותו ל"דברי הכפר". כשקראתי אותו לא יכולתי לעצור את פרץ הדמעות שזלגו מעיני. אני מקווה שהצלחתי לתרגמו ברוחו ביופיו ובשפה העשירה שבה נכתב במקור... חוששת אני שלא. בטוחה אני שמי שמעוניין לקרא אותו במקור יכול לגשת למינה. תודה מורה, שביקשת ממני את התרגום.

רחל אבידור

השבת הצדקה...

היה זה ערב שבת אחד בפברואר בשעה 4.00 כאשר הטנדר עצר ליד חדר האוכל. הקיבוץ נראה ריק מאדם בגשם החורפי שירד. מחשבתי הראשונה הייתה - בוודאי נמצאים כולם במקלטים... ואז כבחלום "ארי בן-דוד" מהרומן 'אקסודוס' הופיע ביני זליפת הטיפות וניגש לחלון הרכב ששם ישבתי, חוששת מהבלתי ידוע, אוחזת בחוזקה בתרמיל הגב ובשק השינה. אני, גוייה, עם כוונות תת-הכרתיות שלא ניתן באותו רגע להתחלק בהן עם מישהו אחר. שהותי כאן אמורה היתה להיות החוויה 'האמיתית' שבה השתוקקתי לה. דרכה, ובהתהוותה אגלה את עצמי. אחרי ככלות הכל זה הגורל שטומן בתוכו תשובות כה רבות.

"ארי" זה, זקנו אפור, מקריח, ושזוף אפילו בפברואר, עיניו הכחולות קורנות דרך החלון, שואל את הנהג שאלותיו ה"עבריות". הנהג הסביר לו את נוכחותי ויעודי. הדלת נפתחה עבורי, חפצי נלקחו והרגשתי שכבר דועגים לי. "ארי" זה גילם בשבילי כל מה שקראתי עד כה על הקיבוץ האידאלי. הוא הראה לי את שיכון המתנדבים שנקרא אז "בית המושגעים", הציג אותי לפני ויטה, אם הבית. קיבלתי מקום לינה ושכנים לחדר. בשבע בדיוק הלכנו לאכול את

הארוחה המיוחדת הראשונה בקיבוץ. אלו התלבטויות...מה ללבוש....איך מה לדאוג, הרי אני בקיבוץ, אז... מכנסיים חדשים, חולצה וחגורה נבחרו להערות חברותי לחדר, שאין צורך "להתלבש" לארוחות ערב. לעומתן הייתי 'מלובשת מדי'.

כאשר נכנסנו סוף סוף לחדר האוכל לקבלת שבת ביום שישי שה נוכחתי לדעת שערב זה מיוחד ליהודים, והתביישתי מלבושי. יחד עם זה בטוחה הייתי שיקבלו אותי כמות שאני.

הארוחה החלה ונגמרה תוך כעין ערפל, התרגשות וחוסר ודאות על חברה כה סגורה ושונה. כל זה היכה בי בעוצמה רבה, וחיפשתי פרצוף מוכר, משהו מהבית, אף שידעתי שאין זה אפשרי. למרבה הפלא, זה קרה. הנה ה"ארי" הזה ניגש אלי כאילו מכיר אותי שנים, וציבר איתי כאילו הייתי מישהו השייך למקום הוותיק, המיושב, המיוחד הזה. הוא דיבר איתי על המקומות מהם הגיתי הנה. עיניו אורו כאשר שוחח איתי על האלפים, על וינה, הארכי-טקטורה של אירופה, העבר, האנשים והמקומות. התלהבותו לדעת סחבה אותי, ונתתי במיטב יכולתי מאוצרי הדל לעומת שלו. איך ערב זה נגמר קשה לי להיזכר. המפגש עם המתנדבים. מטען המידע, והסיפורים היו יותר מדי עבור גוייה קטנה ועייפה כמוני. הלכתי לישון מוקדם, שלווה עם עצמי - בסה"כ הרגשתי בבית.

בשבת טיול סביב הקיבוץ, נסיון להתמצא במקום. העשב הירוק שכיסה את הגליל ניבא אביב מלהיב. יום ראשון - היכרות עם מוסדות המשק וחוקותיו. יום שני - שש בבוקר, קפה בחדר האוכל עם "הארי" הזה, שבקרוב ייהפך להיות "סוקרטס" חיי. עם אתים ומעדרים עברנו על פני האדמה, שתהיה במרוצת הימים הבית המכובד ביותר בשבילי. לרוב לא הבנו למה מתיגעים לחפור בורות מבלי לישתול בתוכם מאומה....מאוחר יותר הביעו הוורדים.

שתלנו אותם בלונד צחוק ודמעה. עקבנו אחרי התפתחותם. גזמנו אותם בעדינות ובזהירות. חתך מוטעה גרם לצער גדוש רגישות יתר. הרגשה זו בנה לי עולם חדש של יופי והבנה - הערכה גדולה לא רק לגינון, אך גם למוסיקה, אדריכלות אירופית, אמנות, שפות, פילוסופיה ועוד. עולם ומלואו. רזי הציננות נהפכו לחלק בלתי נפרד של היום-יום, וההסתוריה הישראלית המודרנית ספגנו דרך סיפורים איך ספור. ערכנו של מכלול הידע והחינוך שרכשנו מה"סוקרטס-ארי-יוחנן" אין למנות.

מקום ההומור המיוחד לא חסר, כמו היום שהופיעה לעבודה "ורד אנגליה" בגיל העמידה, ארנק גדול בידה, לבושה מכנסי זלמן ממח-סן המתנדבים, הושיטה יד ליוחנן - "שמי רוז. מה שמך, מר...מר...?"

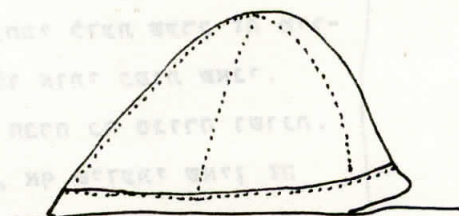
יוחנן כדרכו לא עונה והמצב מביר. אני דוחפת אותו להגיד מילה, רבלי להביט ברוז עונה בין שפמו וזקנו "קראי לי קומרייד". יוחנן הביט בה ארוכות ומילמל בין שיניו "מפליא יום יום לראות מה הבורא מחליט לשלוח לי."

בשיש שנים הבאות, ועובדת היותי נדרשת לעבוד בשטחי עבודה שונים לא מנע ממני את הקשר האמיתי עם יוחנן. בזמנים בעיתיים יכולתי להתחלק איתו ולסמוך על אמינותו לגבי רזי לבי שפתחתי לפניו. התחלקתי איתו בשאלות משאלות שהטרידו אותי לגבי ציונות, קיבוץ, אידיאולוגיה ואהבת ארץ ישראל. ממנו שאבתי את הכוח לגדול, וממשיכה לגדול הלאה.

בנוסף למנוחה שניתנת ליוחנן ב"קדיש", זיכרונו ותכונותיו יחיו לעד. הלואי וכל יהודי חדש יזכה לגדול לאור מורה-דרך דגול כמו יוחנן.

עבור הגוייה שבחרה לצמוח ליהדות, היכרותי איתו היתה כבוד גדול.

מורה - מאירה לאה גרינברג

בינינו לבין עצמנו - סוף

מדוע אין מגיבים שרי המערך על האשמות הליכוד, שהם שמים פוליטיקה לפני טובת המדינה, ברצונם למנוע רוטציה? שמוטב לטרפד את הרוטציה, ולו רק כדי למנוע הפיכת עוד מתחמק מן האמת לראש ממשלה? זמנים מעניינים. אין למדינת ישראל כדורגלנים גדולים, אך לא נמות משיעמום.

א ר י ק

עריכת הגליון - אנגה

עיתור - עפרה

הדפסה - אנגה ורות גלעד

תיקון: בשבוע שעבר עיטרה טוטסי (ולא ויקטור, כפי שנכתב)

ביתנו דבין אצחנו.

פעם זה היה רק עט-נובע

חגיגת הבר-מצווה של החלק המבוגר של כיתת "מירוס" מאחורינו ואפשר לנשום עמוק ולומר "ברוך שפטרנו מעונשם של אורחים רבים"...

מסיבת הבר-מצווה היתה מוצלחת והצגת הילדים, שנכתבה ע"י צילה ובווימה בכישרון רב ע"י אנג'לי ודינה, היוותה הפתעה נעימה. טוב לראות הצגה שמתייחסת לעולמם של ילדים ומצליחה, בעזרת כוריגורפיה חינוכית, לרתק את הקהל במשך חצי שעה.

ועם כל הסיפוק, מתעוררות כמה שאלות נוקבות. קיבוצים אחרים, לא פחות נכבדים ולא פחות שומרי מסורת מאיתנו, מקיימים את מסיבת הבר-מצווה באמצע השבוע. אנחנו, או יותר נכון הורי הכיתה המסוימת, מעדיפים להעמיס - ולעיתים להמאס - את הכול על ציבורנו הקיבוצי בסוף שבוע שלם. הנימוק ש"אם לא היינו מקיימים את הכול בסוף השבוע, לא היתה מתקיימת עליה לתורה" - הוא מצוץ מן האצבע. אם העליה לתורה באמת חשובה למשפחה, אזי די בזה שבני המשפחה, קרובים וחברי קיבוץ שהטקס מדבר אליהם, ינכחו בה. קל יותר לאכסן שלושים איש בסוף-שבוע מאשר שמונים-תשעים. התירוץ שאלה שבאים מחו"ל אז יפסידו את ה"הצגה" מתעלם מן העובדה, שהרוב המכריע של האורחים מחו"ל לא מבינים מילה בעברית ועל כן הכול "אבוד" לגביהם, גם כשמסבירים להם בלחש רועם את המתרחש על הבמה.

ואין לשכוח את המתנות. משה ב"ח כתב לא פעם בגנות התופעה, אבל כל מחזור של הורים מתעלם מן הנגע. הגענו למצב, ששווי המתנות המומטרות על בני/בנות מצווה תלוי רק בעומק הכיס של הקרוב העשיר ביותר. כיוון שאין לכל ילד דוד/דודה/סבא/סבתא עשירים, יש ילדים מקופחים. אין ברצון כותב אלה להציע חלוקת קרובים עשירים באופן שוויוני בין בני-המצווה כל שנה, אבל הגיע הזמן שנדון - במזכירות או בוועדת החברה ואחר-כך באסיפה - בבעיה, שהופכת את האירוע לתחרות פרסי יוקרה...

ובאשר לתוכן: יש לחשוב על הטלת משימות גם על הורי בני-המצווה. ידיעת רבים במעט הקשור לתולדות עם-ישראל, יהדות, תולדות ההתישבות והאיזור - שואפת לאפס. מה הטעם לחייב את בני-המצווה ברכישת יידע, כשאין עם מי לדבר בבית?

סיכוני בריאות

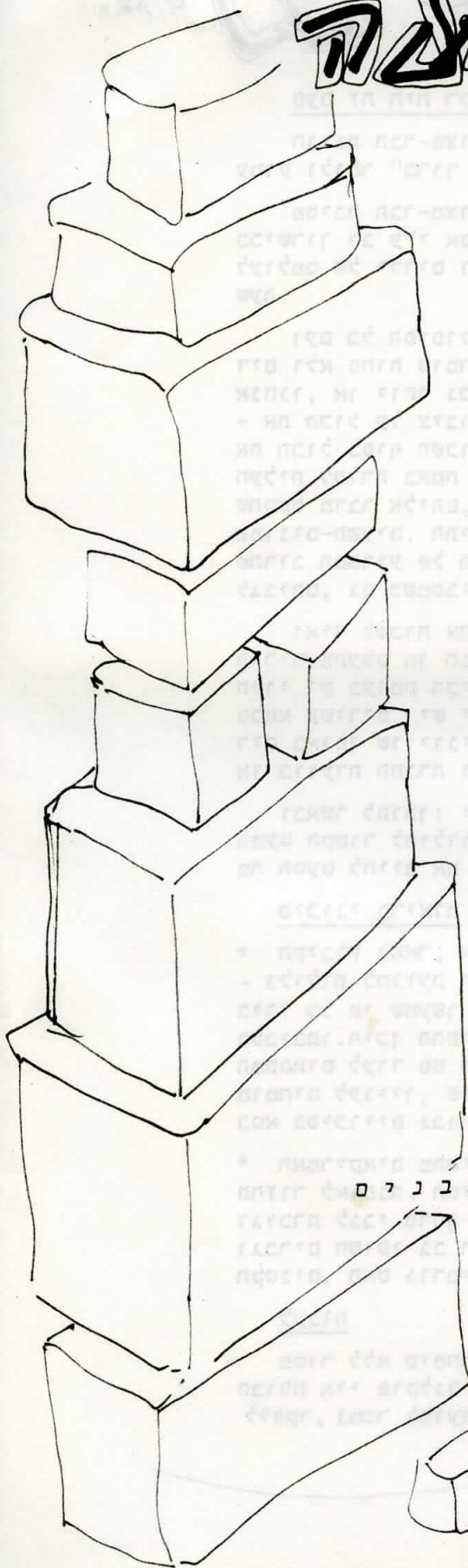
* הקיבוץ נשאר, אולי, המקום האחרון שבו מחלקים חינוך-אין-כסף סיגריות, ולהבדיל - גלולות למניעת הריון. האם מישוה עושה חשבון בכמה הדבר עולה לנו בבריאות הציבור? כל מי שמעשן מסכן לא רק את עצמו, אלא גם את ילדיו ואת אלה היושבים ועובדים בסביבתו. היכן ההתחשבות בזולת? הגיע הזמן שנתמודד עם הנגע וננסה להקטין את אחוז המתפתים לעוד סם מסוכן. ובאשר לגלולות נגד הריון, מסתבר שיש מחקרים לא מעטים של מומחים לעניין, שקובעים שיש סיכון של ממש לנשים המסתייעות בגלולה, וסיכון זה מתבטא בסיכויים גבוהים יותר לסרטן.

* האמריקאים מתחילים לברוח מקרני השמש. עוד מעט והאישה בעלת העור ה"לבן כחלב" תחזור לאופנה. הסיבה איננה תלויה בדיעות קדומות ביחס לצבע, אלא במודעות ההולכת וגוברת לגבי סרטן העור, הנגרם ע"י חשיפה לא מבוקרת לקרני השמש. אצלנו נערים וגברים חשופי גב רוכבים על טרקטורים וקטפות-כותנה. שיזוף הוא יפה. ובאשר לילדים הקטנים, האם גורמי הבריאות אומדים את הנזק הנגרם לרקמות עדינות בשעות שיא הזריחה?

לקנות

פטור ללא שימחה אי-אפשר: מראדונה הוביל את ארגנטינה לזכייה בגביע העולמי. תבוסת איי פוקלנד נמחקה במחי "יד". מלך השערים של הגביע העולמי, האנגלי גארי לינקר, נמכר למועדון ספרדי תמורת שלושה מיליון ל"ש.

תודה כבודה

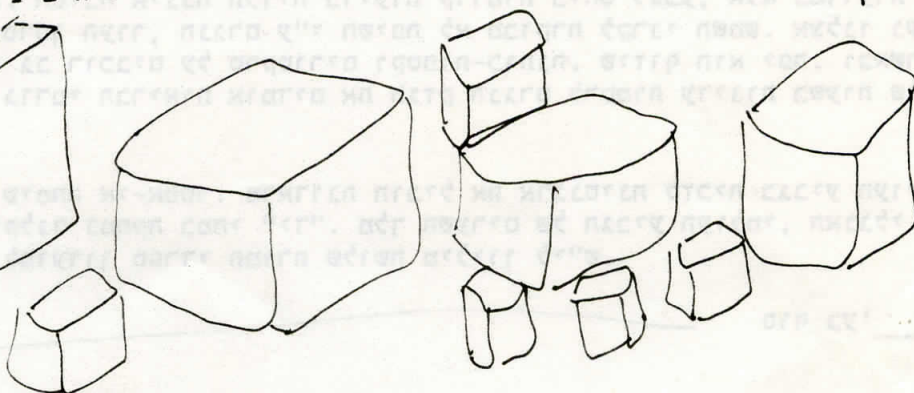

בכמה מילים קטנות
רצינו להודות,
על דברים גדולים שנעשו,
על רגעים יקרים שייזכרו.
תודה לכל הטורחים
והברכה לכל העוסקים -
לקיום והצלחה כה יפה,
של מסיבת בר המצווה.

ובעיקר תודה, על האפשרות
שניתנה לשחרר להכין המצוות
ולהשתתף בחגיגות.

וננצל הזדמנות זו
לומר תודה שנייה,
והיא גדולה ויקרה כראשונה:
בעוד חודש + אנו מסיימים
שתי שנים טובות ויפות,
בהן חששות וגם חוויות.
נכאן רצינו להודות לכול -
על האפשרות שניתנה לנו
לצאת לתקופה ארוכה
וכל זאת מתוך הבנה ואהדה.

תודה - תודה יוסי צביה והבנים

דבררים לסירוס שנת הלימודים
ותחילת החורף

אוקי אשכנזי מראש-פינה, שהיתה מחנכת של ביתת 'סיני'. תודה לך אוקי,
על הכל, ונקווה שנתראה (ראש פינה היא לא אילת).

וכמה כללים לחופש הגדול שאולי נבלעו במהומת הגלידה:

- (1) חופש נעים, מהנה, מרתק, מביא מרגוע לכולם.
- (2) החופש יהיה מלא פעילויות בניצוחן של מעין פ. ודורון. פרטים עוד יפורסמו.
- (3) על הילדים להיות כל יום בכיתות עד השעה 9.00 - ארוחת הבוקר תוגש באופן חופשי עד שעה זו.

- (4) במידה נילד יוצא לחופש, בין אם לכמה שעות או מספר ימים, על ההורים להודיע ולתאם עם צוות הכיתה באופן אישי. (נא לא לשלוח הודעות בלתי ברורות דרך הילדים). זאת על-מנת להסדיר בצורה נאותה את נושא הבגדים, ולתאם לגבי הפעילות של יתר הכיתה. ילד שיוצא ללא ידיעת המטפלות, אין בית-הספר יכול להיות אחראי לגביו.

המשך ←

מבית הספר המקומי (המשך)

(5) יש לזכור! המטפלות הן היחידות שאינן ינצאות לחופשה, ואף יעבדו קשה יותר מאשר ביתר ימדת השנה. אנא, נסו להענות לכל בקשת עזרה בחיורן נבאהדה. סיימנו לדעתי שנה שהיו בה הרבה מבצעים (שני נושאים מרכזים, "שבוע סביב", "יום האם", חוגי ראש-פינה ועוד), שחייבו עבודת צוות מירבית, תמיכה של ההורים ומעורבות כל הקיבוץ, ונדמה לי שעמדנו בה יפה. אנו מודים לכל מי שהתעניין, עזר, השיג, תמך, עודד, כתב, צייר, שאל והתווכח. זה הוסיף לכולנו.

ושוב - חופש נעים

צילה (מרכזת בית הספר)

+*x*+*x*+*x*+*x*+*x*+*x*+*x*+

לקראת ערב יחידים!

ביום ה' 10.7.86, בשעה 21:30

יתקיים אצלנו בחדר האוכל,

ערב קאזינו, של ג'ימבו,

המיועד ליחידים - בני עמק-

הירדן והגליל העליון - מגיל

26 ומעלה. הנני מפנה כל

לשון של בקשה, אל כל מי

שתנאים אלה אינם חלים

עליו, אנא, התרחקו מאזור חדר-

האוכל, בלי ברורים, תהיות,

ותעיות למינהן, וראו בכך את

תרומתכם להצלחת הערב.

בהמוזתו -

שושי ק', בשם

הצוות המארגן.

צדוק החלוקה צ'ונצ'!!

לפני שנה פנו אלינו אנשי המתנ"ס בראש פינה בהצעה לקיים חוגים משותפים ללימודי ערב באזורנו. נענינו בחפץ לב, - אריה וולפיק לקח על עצמו את האחריות לארגון החוגים מצד המשק.

"בעיקרון כל חוג פתוח לכל הישובים באזור" קצ'ר אריה. "פנינו גם לחצור הגלילית, אבל בסופו של דבר הצטרפו רק עמיעד וכו'. הנשיא ליוזמת ראש פינה. באים גם תלמידים ממושב כחל ומאלמגור."

ואריה ממשיך: "אני מאמין בשילוב אזורי, ואני מקווה שנוכל להרחיב את המסגרת. לאור המצב הכלכלי היה צורך לתת תשכבה לנושא הלימודים האישיים בצורה שלא מצריכה יום עבודה ועולה פחות מתל-חי. כמובן, גם הרמה היא לא אותה רמה."

- מה המסקנות אחרי השנה הזאת?

"סך-הכל היה מוצלח. כרגיל, נרשמו הרבה אנשים בלי לחשוב, ונשרו אחרי כמה פגישות. היו אפילו כאלה שנרשמו וכלל לא הופיעו. דבר זה מקשה מאוד, במיוחד כששיתת התשלום היא אישית, לפי מספר התלמידים בחוג מסוים."

- מה זאת אומרת?

כל מורה מקבל משכורת מוסכמת מראש, נניח 5 ש"ח לשיעור. אם יש עשרה תלמידים, עולה השיעור 50 אג' לכל תלמיד - אבל אם יש רק 5 תלמידים, מחייבים כל אחד ב-1 ש"ח. ההתחשבות דרך מתנ"ס ראש פינה, ושולחים חשבון לתלמיד פעם בחודש. (למשקים כמובן במשותף). זאת הסיבה שוועדת ההשתלמויות דנה באפשרות לחייב חבר שנרשם, להתמיד לפחות בחודש הראשון. בסך-הכל אנחנו מאוד תלויים ברצון הטוב של החברים. התקיימו חוגים למבוגרים ולילדים. מכפר הנשיא נרשמו כ-60 חברים, והמספר ירד בהת-מדה במשך השנה.

החוגים שהתמידו במשך כל השנה היו:

		מבוגרים	
בכפר הנשיא	רית נאי	פנטומימה	צילום
	דוד (דב) קולט	ערבית	מחול אירובי
	יוסף חרמוני	פסיכולוגיה	רקמה אמנותית
	ג'נט נמנוב		
	ברב הארט		
ראש פינה	מיכל דדוש	רישום	הגנה עצמית-נשים
	טלי אלוהב		
עמיעד	שבתאי ויצמן	הכרת הרכב	ריקודי עם
	אלי זרחיה	ריקוד מודרני	
	הניה רוטנברג		

המשך

לילדים היה מבחר רב עוד יותר (13 חוגים). ה"להיטים" היו: ג'ודו, בלט, וגלגליות. בשנה הבאה אנחנו מעוניינים לכלול עוד כמה חוגים עיוניים ויש אפשרות שניהפך למרכז של האוניברסיטה הפתוחה.

מחניים כבר הודיעו על הצטרפותם לתוכנית, עם תוספת כוחות הוראה, שתאפשר מגוון רחב יותר של חוגים, כגון ידיעת הארץ, פיסול ועוד. עד סוף יולי אנחנו מקווים לפרסם פרטים על החוגים בשנה הבאה, ונוכל להתחיל בהרשמה.

סיכום: אריה ר.
רשמה: אנגה

הסיוע הנולד הנדבך

עם סיום שנת הלימודים הסתיים גם השבוע המרכז בנושא העבודה. את שניהם ציינו במסיבת הסיום ביום ב', השבוע.

קדמו לשבוע זה ימים של הכנות ועשייה רבה בקרב צוות המורים והמטפלות, וזאת תוך עבודה שוטפת של טיפול והוראה. גם במשך השבוע המרכז נטלו המטפלות חלק פעיל בהנחיית קבוצות וחוגים, לצד עבודת המטפלות - ועל כך ראוי כל הצוות לברכת ישר כוח!

אחת המטרות שהצבנו לעצמנו בעת תכנון הנושא היתה - קירוב ביה"ס המקומי לציבור החברים, העמקת הקשר בין ילדי ביה"ס לחברים, וביסוס מקום ביה"ס בחיי הקיבוץ. ואכן, הפעילות בזמן השבוע המרכז היתה רבה, מגוונת ועשירה, במידה רבה הודות לשיתוף הפעולה מצד חברים והורי חברים רבים, אליהם פנינו לסיוע והשתתפות באירועים השונים.

אני רוצה להודות בשם כל צוות העובדים לכל החברים שתרומו זמן, מרץ, רעיונות וסבלנות וסייעו להצלחת הנושא המרכז בביה"ס שלנו.

תודה לכולכם!

דליה וגנר

...אנחנו...אנחנו...אנחנו...אנחנו...

במה אנחנו? הההדהדה:

לפני שבנוע התפרסמה ידיעה בקשר לכוננתנו להסריט סרט על ש ח ר - שתי שנרנת קצרות הדורשנת הרחבה והסבר.

שחר הפגישה אותנו עם עולם בלתי מוכר - עולמם של ילדים חריגים והוריהם. ככל שהיטבנו להכיר עולם זה, כך גברה בנו התחושה שיש לתרום ולסייע לשינוי תדמית הילד החריג, ויחס החברה אליו. הדברים מקבלים משמעות יתר כאשר מדובר בילדים הלוקים ב"תסמונת דאון". המציאות בה ננטשים ילדים בבתי חולים, למרות שהלוקים ב"תסמונת דאון" הם במקרים רבים בעלי פגיעה מינימלית, מעידה עד כמה שבויה החברה ה"נורמלית" בפחדים וסטריאוטיפים חסרי הצדקה. פעילות הסברתית בנושא נעשית באזור ואנו לוקחים בה חלק לאחרונה.

הרעיון להפיק סרט התגבש לאחר הקרנת מבט שני, שדן בבעיית נטישת "ילדי דאון" בבתי חולים, ולאחר צפייה בסרט המדהים על דויד - ילד קנדי, הלוקה ב"תסמונת דאון". ההדים הרבים שעוררו תוכניות אלו העידו עד כמה נקלט הנושא בציבור, ומה כוחה של הטלוויזיה בסיוע להסברת הנושא. ברצוננו להפיק סרט שילווה את התפתחותה וגידולה של שחר לאורך מספר שנים: תקוות, רגעי שמחה וסיפוק, אכזבות, קשיים... פיסת חיים שמטרתה אחת - להראות כי בגידולה של שחר רב ה"נורמלי" על המפחיד והבלתי-ידוע, רבים הסיפוק והשמחה על הקשיים והאכזבות.

המטרה היא ליצור סרט באיכות הניתנת לשידור בטלוויזיה, ומכאן נגזרות בעיות רבות, טכניות ותקציביות, אותן מנסים אנו לפתור כרגע. איננו יודעים עדיין באיזו צורה בדיוק תיערך ההפקה, אך מעט מימון שכבר הושג ממקורות חוץ, ועזרתם ההדוקה של אידו, שלרפה ומיכה (צלם מבית השיטה) נראים מבטיחים. רצוננו להתחיל ולצלם מהר ככל שניתן, כדי להנציח ולתעד שלבים חשובים ששחר עוברת כעת בהתפתחותה. ולסיכום:

אם תִּתְקַלּוּ בנו או בצוות מצלמים ברחבי הקיבוץ, התיחסו נא באותה מידה של הבנה, אהדה ותמיכה, להם זכינו ביד כה רחבה ובחוס רב מאז בואנו לכאן.

רנתי ואיתן

עתחנה ההידרואלקטרי

שלושה גורמים הם שגורמים לי להגיד ל א נחרצת לתוכנית מפעל הירדן, ומכיוון שיש לי הרגשה שישנם אנשים שאינם מודעים לחשיבות העניין מעבר לרווח-חיותו או אי-רווחיותו של המפעל, הייתי רוצה לפרוש כאן את נימוקיי.

* מנקודת מבט של שמירת טבע - הירדן העליון, עד גשר בנות-יעקב, נפגע בצורה קשה ע"י תיעול לתעלות, מפעלי שאיבה וכו'. נשארו עוד 13 ק"מ בלבד (!), שבהם זורם לו קטע נחל איתן - היחיד בארץ - ללא הפרעה יחסית. לדעתי, אסור לנגוע בקטע קטן ויפהפה זה.

אמנם התוכנית של כפר הנשיא מדברת "רק" על $1\frac{1}{2}$ ק"מ ממנו, אבל כל נגיסה בקטע הנ"ל תהווה פירצה, שבעדה לא יוכלו למנוע מכל גוף פרטי אחר להיכנס. ידוע לנו כבר, שמושב אלמגור הגיש תוכנית להקמת מפעל דומה בקצהו הדרומי של קטע זה, ומדוע יאמרו "לא" לאלמגור, כשלכפר הנשיא אישרו? ומדוע שלא יאשרו לקצרין לנצל קטע זה של הירדן להקמת תחנה "קטנה"?

האם ארץ-ישראל התברכה בכל-כך הרבה נהרות, כך שאפשר לטעון שאין גבול לפיתוח וצריך לנצל את המים לפתרונות בתחום האנרגיה? ולכל מי שטוען שהפרוייקט הנ"ל "ישפר" את הטבע - צריך מידה של עיוורון וחוסר רגישות, בכדי לחשוב שהטבע זקוק לנו, כדי להיראות טוב יותר.

חבל שאין אנו לומדים מנסיון של מדינות אחרות, שלאחר פגיעה מתמשכת בטבע חוקקו חוקים, על-מנת שלא יגעו ו"ישפרו" אותו (וסביר להניח שלהן אוצרות טבע כמו הירדן בכמות רבה יותר מאשר בארץ-ישראל!). לא אוסיף עוד בהקשר זה עד הדיון שיערך עם אנשי החברה להגנת הטבע.

* מנקודת מבט ציבורית - הגוף שתומך באופן רשמי בתוכנית הוא "רשות שמורות הטבע", שהוא גוף רשמי שקשור למשרד החקלאות. הגוף שמתנגד בכל תוקף לתוכנית הוא "החברה להגנת הטבע", שהינה גוף ציבורי הנתמך ע"י ציבור רחב. יש לחברה להגנת הטבע אמצעים להילחם בצורת מאבק ציבורי נגד תוכנית כזו, והיא אף הודיעה למוסדות כפר הנשיא שתפעל בכל האמצעים שברשותה. במאבק כזה יתכן נזק ציבורי, של-דעתי יהיה בלתי-נסבל. לשם המחשה נדמיין לרגע אותנו מופיעים בטלוויזיה, כש-אנחנו מוצגים כצד מעוניין רק ב"עשיית כספים לשם רווח פרטי", על רקע הפגנות ציבור גדול של מתנגדים.

אגב, הייתי רוצה לשאול את כל אלה שבאו איתי לפני כחמש שנים להפגין נגד תוכנית הקמת מפעל ההידרואלקטרי, שנקראה "תוכנית אלמגור". האם בזמנו זה היה נכון להתנגד להקמת מפעל כזה, ואילו היום - כשמדובר על רווח שלנו מהעניין - הירדן נראה אחרת???

* ולסיום - מנקודת מבט כלכלית

כל מה שכתבתי עד עכשיו מהווה, לדעתי, את הסיכונים הכלכליים האמיתיים של תוכנית זו. מדאיג אותי, שהשקעה כה גדולה עלולה לרדת לטמיון, אם בגלל סיבה כלשהי לא נוכל להפעיל את התחנה.

- מדאיג אותי, שנשקיע כחצי מהסכום (1.5 מליון דולר) ובגלל מאבק ציבורי ניאליץ לעצור (אפילו אם רק לדחיה לכמה שנים) ונפסיד הון תועפות.

- מדאיג אותי, שאפשר לנצל את הציווד למטרה בלעדית, ובמקרה שמשו ישתבש נישאר "תקועים" עם ציווד יקר מאוד, שלא יהיה באפשרותנו להסב אותו לשימוש אחר. - אני גם לא בטוח, שהנתונים השונים של כמויות הזרימה בירדן, שעליהם מבו-ססים כל החישובים הכלכליים, מהימנים לגמרי.

וזה רק על קצה המזלג.

לכפר הנשיא יש מספיק אתגרים גדולים על הפרק, איננו זקוקים להרפתקה פיננ-סית בסדר גודל שכזה - וחבל שתוכנית זו הועלתה בכלל.

יאיר דוארי

זיכרון!

מהספרייה

בני המצווה מוזמנים להצטרף
 כקוראים לספריית החברים, ולהנות
 ממבחר הספרים הגדול אשר עומד
 לרשות החברה.
 מ א ר

דחוף

לפי ההוראות החדשות של מס הכנסה
 אסור לקבל כספים צ'קים וכל עובר
 הקיבוץ בלי לתת קבלה מיידית במקום.
 כמו כן עובר כל דבר שמוכרים החוצה,
 אפילו דברים משומשים, חייבים לתת
 תעודת משלוח, ללוות את הסחורה.
 אי-ציות להוראות אלו יביא קנס
 וקשיים בסידורים עם מס ההכנסה.

הנהלת החשבונות

הודעה מהמרכז לית

כאן רשימה של בקבוקים שיש להח-
 זיר למרכולית כי יש עליהם פיקדון:

14 אג'	בירה גולדסטר
"	נשר
"	מאלט
"	שונפס קטן
"	וודקה
"	ערק
23 "	מיץ גולדסון
"	זכוכית - שמן

וכמובן - מחזירים למילוי גם
 בקבוקי פלסטיק
 לכלור, רצפז, שמפו, וצנצנות
 לקרמים למיניהם.

בתודה - העובדות

הסערת בטרקטור

לחברים שלום!

לאחר תאונות רבות רכשנו באחרונה
 שתי עגלות המורשות להסיע נוסעים
 לפי החוק. ולכן -

א י ז ל ה ס י ע נ ו ס ע י ם
 ב כ ל ע ג ל ה א ח ר ת !

השימוש בעגלות מותנה בתנאים
 הבאים:

א. העגלות מורשות להסיע 15
 נוסעים בלבד!

ב. השימוש בעגלות יהיה ברדיוס
 של 5 ק"מ מהמשק.

ג. הובלת ילדים מחייבת ליווי
 של מבוגר אחד לפחות.

ד. אסור לבעל רשיון נהיגה בטרק-
 טור להוביל נוסעים, אם הוא
מתחת לגיל 20.

לאור כל זאת, השימוש בעג-
 לות שלא לצורכי עבודה יחייב
 אישור ותיאום מראש עם אמנון ה.

מרפאת רופא

(שינויים זמניים)

יום א' (6/7) ד"ר בולצ'נסקי יפתח
 מרפאה כרגיל בשעה 13.30

יום ג' (8/7) ד"ר שריר יפתח
 מרפאה מ-14.00 עד 16.00

יום ה' (10/7) ד"ר שריר יפתח
 מרפאה מ-16.00 עד 18.00

וצור עמית דא...!!

לתשומת-לבכם (המשך)

ט ל פ ו נ י מ - שיחות לחו"ל

במקרים מסוימים מדפסת השיחות שלנו מדפיסה פעימה אחת בלבד, במקום מספר הפעימות הריאליות, וכך זה מופיע בדו"ח, שהחבר מקבל.

למעשה אנו משלמים את מלוא מחיר השיחה ל"בזק" ומספר הפעימות מתוקן אצלנו בהתאם.

לכירורים נוספים - נא לפנות אל דורית בסו או כוכבה.

ע ב ר נ ו !

סוף סוף החשמליה עברה למקומה החדש - קומת הקרקע במרכז השירותים.

מהיום ניתן לרשום את ההזמנות לתיקונים שלכם בשני מקומות שונים:

1. על הדף של החשמליה החדשה עצמה.

2. על לוח הרשימות (המשותף ללוח האינסטלציה) שליד המזכירות הטכנית (משרדה של דליה).

בהזמנות זו אני מבקש מהחברים שני דברים:

א. אני לא תמיד זוכר כל מה שנאמר לי, כאשר חברים תופסים אותי בזמן שאני מסתובב במשק. לכן תמיד עדיף לרשום על לוח התיקונים את הבעיות שלכם, כדי שלא אשכח להגיע.

ב. גם אני אוהב את שעות הפנאי שלי, כמו כל חבר במשק, ואיני רוצה הטרדות מחוץ לשעות העבודה. לכן, אנא פנו אלי בשעות הפנאי - רק במקרים דחופים בלבד.

בתודה - אנדרו וצוות החשמליה

תזכורת ליוצאים לנופש ולחופש

הצטיידו בכרטיס-אישור על

חברותכם בקופת-חולים אצל נטע.

עמית דא!

ישיבת מזכירות מיום: 27.6.86.

נכחו: יעל ש', מייקל ד', גדי ע', דודו פ', יצחק ע', שוש ס', ג'וני פ'.
נעדר: ישראל א'.
מוזמנים: פוגי - מרכז מדור חו"ל בתק"ס, וסימי זיו-אל - חבר ניר אליהו,
המכהן כרגע כשליח ראשי בארה"ב.

בקשת התק"ס להשאיר את יואב פק לשנה נוספת.

בקשה זו באה בעקבות הצורך בעזרה בבחירות לקונגרס היהודי. נמסר שהתק"ס מעוניין להגביר את כח התומכים במפלגת העבודה, על פני אנשי הלכוד, השולטים כרגע בכל המשרות החשובות, ולצורך זה מבקש את סימי להרתם לפעולה. הוא מצידו, מבקש אדם מתאים למלא את מקומו, וסבור שיואב מתאים ביותר לכך, בתור שליח מצליח. מסתבר מדברי סימי, ומשיחת טלפון של יואב אל יעל ש', שהמשפחה כבר יושבת על המזודות כדי לחזור הביתה, וקבעה טיסה ותאריך חזרה מדויק. הנושא התעורר פתאום - לפני שלושה שבועות - והופעל לחץ על המשפחה, שבעצם מוכנה לחזור מיד. דחינו את החלטתינו.

ישיבת מזכירות מיום: 29.6.86.

נכחו: יעל ש', מייקל ד', גדי ע', דודו פ', שוש ס', ג'וני פ'.
נעדרו: ישראל א', יצחק ע'.

1. המשך הדיון בבקשת התק"ס, לגבי יואב פק.

דברנו שוב על בקשת התנועה, ולא הצלחנו לגבש דעה כהמלצה. הנושא יובא ביום שני הקרוב - 7.7 - לאסיפה, שבה ישתתף גם אהרון ידלין.

2. חלופי סטודנטים. (מוזמן: מיכאל כ')

בתכנית של חלופי סטודנטים מהטכניון, בין ישראל וגרמניה, מבקש המפעל לשלוח את דינה רחמני, לכמה שבועות, לעבוד במפעל בחו"ל. ע"פ הנוהג הקיים, גם לגבי אלה הבאים אלינו למפעל, מגרמניה - הוצאות השהיה הם ע"ח המארח, והוצאות הטיסה וכסף כיס מסוים - על חשבון המתארח, שבמקרה של דינה יכוסה על ידי המפעל.
המזכירות אישרה.

July 4th, 1986.

Dear Parents,

I hope you enjoyed the Bar Mitzvah weekend as much as I did. There was a quiet revolution in Kfar Hanassi last Shabbat. Did you notice.... three young ladies were called up to read the Torah and so a new custom was born here in our midst. Tallit Davolt, Noit Broer and Nirit Ellman were the revolutionaries, and three nicer young girls would be hard to find indeed. Of course, the boys were delightful too, but I couldn't ignore the girls!

.... and here is the news:-

- Deena Rachmani is going to Heidelberg in Germany for two months within the framework of her course at the Technion in Haifa and with the blessing of our factory.
- Sari Bilgory is also going to Germany, within the framework of the youth work she has been doing this year.
- AND Yaeli Frank is going to Germany too; sent under the auspices of the Galil Elyon (Upper Galilee) Rural Council (Regional Council?). I always knew Kfar Hanassi children were special and this is part of the proof. Having three of our children representing Israel, all being sent by different bodies, is a great honour and I for one, would like them to know how proud we are of them.
- Bruce and Batya Whitham and family have left us for a year in Eilat. We are going to miss them in Kfar Hanassi, but let's wish them all the best and let them know that we are looking forward to their return!
- Sara Davolt's father has gone back to the States after quite a long stay with us. He really became part of the scenery for me and I enjoyed chatting with him.
- Shosh and Zami's beautiful daughter Ora is visiting at the moment with her husband. Have you seen them jogging every morning around the 'Ring Road'?
- 2000 Muscovy ducks ("berberim" in Hebrew) arrived a few days ago. If you have the strength to walk down to the 'lul' (chicken houses) they are worth seeing. I'm looking forward to them with orange sauce in a few months time!
- Did you know that July 2nd is Kfar Hanassi's birthday? We'll be celebrating it in a week's time. Things have changed slightly over the past 38 years, haven't they? Shabat Shalom.

Edna

MRS. CLARICE BURMAN
wishes to thank the chaverim and
grandparents for the good wishes
and "goodies" received on the occ-
asion of her great-grandson
Shachar's Barmitzvah.

6th July.
Mrs. Ann Bilgory
Ofri Wagner

7th July.
Avner Weller (Cohen's grandchild) *
Adi Levine (Helen and Ivan's grand-
daughter) *

8th July
Yotam Amit
Micah Weller (Cohen's grandchild) *
Ori-Yehuda Eitam (Erenberg's
grandson)
Alon Eder (grandchild)

9th July
* Asnat Agmon (née Marcuson)
Alon Primost
Marie Kurdian (née Sherak)
Dana ben Chaim (grandchild)

10th July
Yehudah Eder

11th July
Jason Pearlson
Asher Eilon

* 12th July
Frank Waterman
David Ellman

To Tsiona & Shabbi
Savta Laga
Auntie Michal
Mayal Tov
on the birth
of
Mirit

ANNIVERSARIES

6th July ...
Netta and Mick Ellman
Miriam and Amnon Hameiri

7th July
Jean and Willy Pinkus

8th July
Vita and Reuven Mendzigurski

10th July
Yehudit and Kenny Whitham
Dorit and Mickey Chait
Michal and Ya'akov Dadush

and last but not
least, Mayal Tov &
Evelyn & Harold
* all the family on
the birth of
a daughter -
Maytal.

* Mrs. Burman's
great-grandchildren

הבונים חובנים

3.7.86

דברי המפעל מס. 2

חברים,

מפעל הוא מפעל, ולכן הנושאים שעליהם עלי לכתוב ולמסור מידע יישארו אותם הנושאים. אז אל נא תצפו ל"סקופים" למיניהם, כי אין אנו עוסקים בבורסה או בנקים או שב"כ. בכל זאת, פה ושם משהו חדש קורה, כך שאני מקווה למצוא חומר להמשך הפעולה של מסירת אינפורמציה.

(1) המפעל - חתמנו על חוזה עם ALAN BUNYARD וגם פתחנו בשיחה לגבי הארכת תקופת הבלעדיות. כנראה יש סיכוי טוב להגיע להסכם בעניין זה.

אורי א. חזר לפני כשבועיים מביקור באנגליה ואירופה. באנגליה קיבל מאלן בניארד את השרטוטים הדרושים, כדי להזמין את הקוקילות והציוד ליציקת החלקים הראשונים של המפעל. שלטת היציקה תהיה פחות או יותר אוטומטית. זרוע תעביר את כף היציקה מהתנור לקוקילה ותשפוך כמות אלומיניום מדודה לתוך הקוקילה. הקוקילות מחוברות לשולחן מסתובב, כך שבזמן שהיציקה מתקררת הקוקילה הראשונה, הזרוע תשפוך חומר לקוקילה השנייה, ונחסוך את הזמן של השהייה להתקררות החומר. שיטה זו מתוכננת להכפיל את התפוקה לעומת יציקה ביד.

שמואל נוסע בימים אלה לארה"ב, כדי ללמוד את האפשרויות השונות של שיווק. נקווה שיחזור עם המלצות על הדרך שבה יהיה כדאי לנו לבנות את השיווק שלנו שם. בסופו של דבר, יותר קל לפתור בעיות ייצור מבעיות שיווק בעולם התחרותי מאוד, וכאשר - לפי כל הסימנים - ההתחרות תלך ותגדל באופן קבוע.

(2) הבונים צנרת - המפעל נכנס למסלול הייצור. אמנם קיימות עוד כמה בעיות טכניות, כגון הטיפול התרמי, מכונות הקליפה ועוד, אך למרות קשיים כאלה, התפוקה פחות או יותר לפי המתוכנן, הבעיה העיקרית של ה"צנרת" היא שיווק. מחירי הפיטינגים יורדים כל הזמן, כתוצאה מהתחרות חריפה, מטאיוון בעיקר. כתוצאה, קשה מאוד להרוויח משיווק הפיטינגים. אמנם החיבור המהיר (קמלוק) רווחי ומתקבל יפה בשוק, אך היקף המכירות לא יהיה מספיק להחליף את הפיטינגים, יש להניח שהפיתרון הוא במציאת מוצרים מוגמרים או לפחות חלקי מוצרים מוגמרים. גבי, המהנדס האחראי לתחום זה, עובד על כמה רעיונות. אך פיתוח כזה אינו הולך מהר וצריך סבלנות עד שנראה משהו קונקרטי מהפיתוח.

בינתיים המפעל מנסה לפתח את השוק של יציקות לפי הזמנה. מכיוון שההזמנות שמתקבלות בדרך-כלל אינן בכמויות גדולות, ובמקרים רבים הן בתכונות לא סטנדרטיות, עלינו לייצר בארגזי-חול ובתנור קטן, כדי לא להפריע לייצור בתנור הגדול. עבודות אלה נעשות במפעל בכפר הנשיא, לפעמים ע"י עובדים שבאים מה"צנרת", לפעמים ע"י עובדים מפה.

(3) אלומיניום - באיגרת הקודמת כתבתי על המצב הקשה, שעובר על מחלקה זו. אי אפשר להגיד שהמצב השתנה, אבל יש סימנים של התעוררות. קיבלנו את האישור לייצר את החלק ב-K01, המיועד ליצוא, והתחלנו בעבודה זו. אנחנו על סף קבלת עוד הזמנת יצוא ע"ס כ- 6000 00 \$ לשנה, למשך שנתיים וחצי, לחלק נוסף שקשור לתדלוק מטוסים. כדי לסיים את ההסכם להזמנה זו, ובאותו הזמן לברר הזמנת קוקילה לשם הייצור, דודיק ומשה שטרן נוסעים ללקוח בארה"ב, חברה בשם "מרווין אינג'נירינג", ואחר-כך לאירופה, כדי להזמין את הציוד הדרוש.

באמצע ספטמבר תתקיים תערוכה של יציקות בארה"ב. התערוכה עצמה תימשך כ-3 ימים ומסביב לעצם האירוע יהיו עוד 3 ימי פעילות. הנציג שלנו בארה"ב המליץ על השתתפותנו, כי הוא טוען ששם נפגוש את כל הלקוחות הפוטנציאליים. השתתפות יצרנים מישראל מסובסדת ע"י מכון היצוא, אשר מארגן את הפרויקט. לפי התכנון, דודיק ומשה ישתתפו. כל הנ"ל מבוסס על התוכנית הבסיסית, להגיע להסכם עם כור. באיגרת הקודמת הודעתי על תוכנית ביקור של האלוף טל. הוא ביקר, וכתוצאה מכך נפתחה לנו האפשרות לבקר ולבדוק חלקים שונים, שלפי דעת אנשי כור אפשר לצקת באלומיניום במקום בפלדה. גם כתוצאה מביקור זה ביקרו אצלנו אלופים למיניהם, וגם מנהל המחלקה במינהל ההרכשה של משרד הביטחון, שהם אחראים לתכנון וייצור חלקים, נגמ"שים וכו'. האלוף טל בהחלט כולל אותנו בתוכניות החדשות שלו - הכול כפוף ל... עם כור. הוא הודיע לנו במפורש, שכל פעולותיו יבוצעו באמצעות "כור-מכניקה", הקמה של מוסה פלד.

- (4) **מח' הברזים:** בשעה טובה השיפוץ של אולם 'א' של מח' העיבוד הסתיים, ומכונות עומדות במקומן, ורובן כבר עובדות. אין ספק שהמקום הרבה יותר נוח מקודם. בינתיים המכונות המיועדות לאולם ב', הועברו לצריף. יש לקוות שלא יעבור זמן רב ונוכל להחזיר אותן למקומותיהן באולם ב' המשופץ. המכונות לעיבוד המפעיל גם יעמדו שם.
- מבחינת ה"ביזינס", אנחנו מוכרים ברמה שווה לשנה הקודמת, זאת אומרת בעצם פיגור לגבי התכנית של תשמ"ו. בארץ הגדלנו את המכירה ע"י שווק אינטנסיבי ואגרסיבי מול התחרות הולכת וגדלה מיבוא. גם ההתחרות בארה"ב מחריפה כתוצאה ממצב שוק סטטי ויצרנים רבים. החברות המבוססות ביותר בארה"ב נאבקים על כל הזמנה ומורידים מחירים עד להפסדים כדי לזכות. לכן קשה לצפות שנגיע לתכנית המכירות של \$850,000 בארה"ב השנה. גם הפסדנו כ-3 חדשי מכירה בגלל העברת המשרדים והמחסנים לאירביון. באירופה, ערך המטבע לטובתנו. אנו מוכרים בעיקר דרך "קימ" אירופה, חברה משותפת למשפחת "יונס וכוור". יש להם חברה שלהם בבלגיה והם מוכרים את הברזים שלנו תחת השם שלהם. יש לנו גם שוק מסוים בדרום אפריקה אך העתיד במדינה זו מאד מעורפל. יש גם שוק קטן באוסטרליה שאולי ניתן להרחיב אם נמצא את הדרך להתרכז עליו יותר.
- (5) **עבודה:** חל שיפור ניכר בעבודת העיבוד למרות ההפרעות של העברת המכונות. החברים החדשים לומדים את העבודה בקצב טוב, ולאט לאט ההשפעה של התכנונים השונים מורגשת. אגב, לגבי המאמר של מלווין בדברי הכפר, הפניה שלו לא היתה צריכה להיות אלי אלא לוועדת העבודה.
- (6) **תנועת חברים:** אבי פרס נסע לחופשת קליטה וייעדר משך 6 שבועות. כשיחזור יכין את עצמו בהכוונת יפים להיות טכנאי משמרת. יפים ייסע ל-3 שבועות בסוף החודש. חלק מזמנו יהיה בווסטר אנגליה בהסתכלות, חלק בחופש כדי לפגוש את משפחתו באירופה. ליבה חוזרת לעבוד בבתי הילדים משך 6 שבועות בזמן שג'ודי פרס בחו"ל. הילה, שכבר עבדה באבטחת איכות, תחליף אותה משך תקופה זו.
- ראיתי ושמעתי את מקס מדר על יד מכונת C.N.C., שמח בחלקו ומוציא חלקי ברזים כאילו כבר מומחה מושלם בשטח הפעלת המכונות. זאת תהיה עבודתו בזמן חופשת בית הספר. נאחל למקס הצלחה בנסיון זה ושכה ייתפשלעבודה שלא ירצה לעזוב אותה!
- חיים בסו הצטרף לצוות הקבוע שלנו. התכנית שילמד להיות איש אחזקה, במיוחד בכל מה שקשור ל-C.N.C. ועבוד במחלקת האחזקה.
- (7) עזרה לסטודנטים של תל-חי: שני סטודנטים בקורס הנדסאות ניהול תעשיתי ביקשו לעשות את פרויקט הגמר שלהם במפעל. שמותיהם דליה רוזוליו, וראובן נאמני. עליהם לבחור 2 נושאים והבחירה שלהם היא אבטחת איכות והמערך הארגוני. אלן יעזור להם בנושא הראשון ואני ואדי בנושא השני. יש להם מדריך פדגוגי מורה בתל-חי שאחראי להדרכתם. בכל אופן כשתראו 2 צעירים, בחורה ובחור מסתובבים במפעל, תדעו מי הם ואני מבקש שתנסו לעזור להם אם יפנו אליכם.
- (8) משרד בתל-אביב: משך זמן רב, עוד בתקופה של הרי היה ברור שהמשרד שלנו קטן מדי לכל הפונקציות הדרושות מהצוות בתל אביב, גם גזברות גם מפעל, גם שירות לחברים. לא רצינו להתרחק מהאיזור בגלל הקרבה לתחנה המרכזית, דבר שמקל מאד על חברים בבואם לעיר הגדולה. סוף סוף הזדמן לנו לשכור משרדים ממש על ידנו. השוכר של משרדים אלה, באותה הקומה כמונו, עו"ד טבירסקי, עוזב את המשרד שלו, ואנו יכולים לשכור אותו. במשרד, חדר כניסה, ושלושה חדרי משרד. אוסו, שחיפש משרד עבור הצנרת, ייכנס עם הצוות שלו למשרד הנוכחי שלנו. גדי מסיים את החוזה זה עתה.
- (9) **רישום:** אני חוזר על בקשתי באיגרת הקודמת, למרכזי המחלקות בענין מסירת רישום מדוייק של כל אחד שעובד, גם לזמן קצר במחלקה.